

Sy-li spěwał,
 Pilnje dželał,
 Strowja ce
 Swójbny statok,
 A twój swjatok
 Zradny je.

Za staw sprócný
 Napoj mócný
 Lubosć ma;
 Bóh pak swěrný
 Přez spar měrný
 Cerstwosć da.

Njeh ty spěwaš
 Swěrnje dželaš
 Wšědne dny;
 Džeń pak swjaty
 Duši daty,
 Wotpoćń ty

Z njebjes mana
 Njeh ći khmana
 Žiwnosć je,
 Ziwa woda,
 Kiž Bóh poda,
 Wokřew će! F.

Serbiske njeđzelske łopjeno

Čałožit 1891 Khrjebjanstli farar dr. theol. a fil. Bjedrich Sella.

W Budyščinje

2. februara 1936

Baugen

4. njeđzela po Łjoch kralach.

Psalm 8, 2—10.

Njednrbjeli tať wjele wot řebje řeczecź, ale wo Bořu a bójřkich naležnosćach. Strach je, řo řwoje řajimy do řwjateho piřma połořimy a řwjate piřmo po tym wulořimy. Esnadź teź wřchelake řnapřhecźiwki w bibliji namařamy, wořebje w řtarym řestamencze. Ale biblija je tola řanon, to řeka prawidło, po kotrymž mamy řiwi bnyč. S nim njemóřemy činić, řchtož čhemy. Bóh je nam řon řtworiczel njebjeřow a řemje, je nař tať lubował, řo je nam řwojeho jenićřkeho narodźeneho řyna dał a rořkwěćzi a wuřwjeczi nař přhes řwojeho řwjateho ducha. Biblija řtareho a noweho řestamenta je jeho řjewjenje. Njeřřmy tu, ju řritiřowacź, ale řhlěb řiwjenja bracź, hđžež řo nam pořticzi a řiwu wodu čzerpacź, hđžež řo řóřli. Tať budžemy Bože mjeno, kotrež je křařne po wřchej řemi, řhwalicź.

Křařnosć Božeho mjena: 1. Njebjeřa wupowědaju Božu čzeicź a 2. Čłowjełojo řhwalu jeho mjeno.

1. W řpoczatku řtwori Bóh njebjeřa a řemju. Njeřbėhaja řo řižo přchi řutnych přenich řłowach biblije dwele? Njeřteji tomu přchirodowěda napsřhecźiwu? Eřu řpyřali řchěřć dny, w kotrychž je Bóh njebjeřa a řemju řtworił, řako dleřche čřařy wobhladacź. Njeh je tomu řať čhze. Ale je nam Bóh řon řtworiczel, abo je nam to wřcho mechariřte rořwicze? Eřmy pořřlednjemu přchihłeni. Ale namařamy řwoje řpokojenje w tym? Wjele hđdańcźłow přchi řajřkich nahladach wořtanje, hđň řtoho řnjeřa wuřamkńemy? Eřo wjeřelimy nad módrymi njebjeřami, hładamy do njebjeř řať do njeřměrneho řwěta, řiž řadny řapoczatł a řadny řónž nima. Ełóńcźto nam přchezo řařo derje čřini, wořebje řtarym, řořiž wjařy řelko čřopłoty nima. Wobřewa řemju a wuwabi rořřliny a řmóřni řně. Eřmy wot njeho wotwiřni. Rať nam meřacź řiwjenje

porjeńřchi! Tež přchi wřchej elektriřkej řwězy je nam, wořebje na wřny, ř wulkim pomořnikom. Rařka wubjerna pnyha řu řwěřdy. Ĥaj, pohladaj wřchať na njebjeřa a řicź řwěřdy, móřeř je řicźicź? Buda wohladacź njebjeřa, dźeło řwojich porřtow, meřacź a řwěřdy, kotrež řny řhotowił. Njednrbjeli ř psalmiřtu řawořacź: Rať řu řwoje řřutki tať wulke a řať je řich tať wjele, řny řny je wřchitke mudřje wuřtajił, a řemja je pořna řwojeho bohatiřta. Křařnosć Božeho mjena řteji a padnje je řtworjenjom řwěta. Mořł Bóh křařne mjeno meřć, hđň řny po nastaczu řwěta wuřřupił? Eřebi mnyřlicź njemóřemy, řo řu najpředny řwěť, řo řu řchtej njebjeřa a řemja bjes Božeho řobuřřtkowanja, a řo řo Bóh potom widzeć dařche, řo řny wjedniřtwo řwěta, řiž ře bjes njeho nastal, do řuki wřal. Ře, Bóh je řon, kotryž je řwěť řtworił. Řnježe nařch Řnježe, řať křařne je řwoje mjeno po wřchej řemi, řiž řwoju řhwalbu řjewiřch na njebjeřach! Ĥłuboki řacźiřchć mój na řchego Boha na wěřjařnyh čřini, řať teź na młodnyh a čřeřchnyh dźećzi. Čłowjeł přchidźe ř pořnaczu řwojeje małosćze a řnadnosćze, řwojeje řnicžomnosćze a njedořtojnořćze. Čhto je čłowjeł, řo na njeho řpomińařch, a čłowřki řny, řo jeho domapnyřařch?

2. Eřmy tať poniřni, dha Bože mjeno řhwalimy. Řhwal řtoho Řnjeřa moja duřcha, a řchtož we mni je, jeho řwjate mjeno, řhwal řtoho Řnjeřa moja duřcha a njeřapomi řeho dobřotow! Dźećzi maja řajřku poniřnosć a řu řhmane, Boku čzeicź a řhwalbu dacź. řim řamowědomnje pobračuje, maja řame ře řobu čřinicź dořć; řohodla na řo njemyřla, řo přchēd řruhimi hordžicź. E řerta młodnyh a čřeřchnyh dźećzi řny řny mój řałořil řwojich njeřřheczelow dła, řo řny řahnał přchēcziwnika a řtoho, řiž na wjećjenje mnyřli. Čłowjeł je do řudoweje řhromadnosćze řtajeny. Eřo přchiruna ř řruhimi a namařa, řo je wjele řeřřchi řacź řruřny. Řelko řariřeřřkich we řutnym nastupanju teź w řřjedziřnje řchēcźańřta! Wřhida-

ny, so šu wšhelate lěpšinn, kiž ma jedyn pšched druhim, swontowne a snutstowne. Ale njetrjebašch druheho na to kězbliweho czinicz. Pšchetož šu tajke lěpšinn prawe, bližšchi šam ja tym pšchindze. Njejšu pať to, dha tebi tež nicžo njepomba, hdnž je wušbėhuješch. Rjeknješch: Ja šo tebi dżakuju, so njejšym kaž druŝny ludžo, dha šo s ludoweho sjednoczenstwa wuŝamknješch. Ale njesapomni ženje, so je to sjednoczenstwo, kotrež šo Bohu Knjesej spodoba. Schėri šo hordny duch w tebi, dha poŝbėhni rucže šwojej woczi k njebjėšam! Našcha pomoz pšchindze wot Knjesa, kiž je njebjėka a semju stworil. Mašch ty wjele wjazny hacž twój bližšchi, mašch tajke samoženje wot Boha. Tež tebi mōže wón to wšacz. Esu czaŝny byle, tak khude, so šebi lud žaneje radny njewėdžješche. Na najnušnišchim pobrachowasche. Tež wšchėdny khlēb, kotryž Bōh bjes našcheje modlitwny wšchittim slym ludžom dawa, njebešche. Esu tehdom sažo nawukli proŝncž: Našch wšchėdny khlēb daj nam dženša. We wōjnškich czaŝach njebešche nihto šwojeho žiwjenja wėšty, pšchetož bešche wohrožene. Prōštwy ja šwojich lubnych mōžachu jenož pšched Boha pšchinješcz. Haj dha spėwachu: Knježe Božo, ty šy našche wukhowanje stajnje a pšchezo. Ubo bešche jich czežto domapntať, dżachu: Tola wšchac wōstaniu pšchezo pšchi tebi. Schto je cžlowjek, so na njeho spominašch? Njech je czaŝ, kajkiž chze, bōrsny cžlowjek sħori, a hdnž Boža wola njeje, dha njewotħori, tež młodny cžlowjek niz, ale dže pucž wšcheho cžėla. Cžlowjek je proch a popjek. Wot semje wšatny, a do semje budže šo sawrōczicz. Ale ke kraŝnošczzi Božeho mjena šlušcha, so cžlowjeka, kotrehož maľu khwilu da wot Boha wopušchczeneho bycz, s czešczju a kraŝnošczju trōnuje. Schtož cžini, je dobre. Tež Jesuž je sħonhowať: Mōj Božo, mōj Božo, cžehodla šy mje wopušchczil? Kōnz pať bė dobry. Tak našche czešpcjenja njejšu hōdne pšchichodneje kraŝnošczze, kotraž ma šo nad nami sħewicz. Zapōšchtol piša, so budžemy šo w poŝlednim czaŝu wjekeľicz, kiž nėtko maľu khwilu šo rudžimny we wšchelakich spytowanjach. Ale to njeje našcha saħlužba. Schto je cžlowjek? Je kaž mħla. Jako mħla šo rucže sħėhnje, potom sažo bōrsny sħinje, tak šo tež cžlowjek minje. Wėra naŝ w tajkej sħodnošczzi sħerži. Nicžo šo nještanie podarmo. Bjes Božee wole žadny wrōbl sħėchi njepadnje. Wšcho ma Božej radže a woli šlužicz. Cžlowjek je w nej kaž maľny dnyť. Wulki je jenož pšches žiwu wėru. Dha pšches cžlowšku wėru wurošczze. Wšchėputa rostama a wšchė rjecžajny a spinki rostorha. Njeje wjazny wotrocžł, ale šwobodny. Eswėt jemu njeje wėž žadošcziwosczze, ale mišijonstwa. Estowo spytowarja jeho njemōže wabicž: To chzu tebi wšchitto dacž, hdnž pšchede mnu dele padnywšchi šo ke mni modlič. Ale tak daloko budžemy jenož, hdnž mōžemy s Janom rjez: Mny widžachmy jeho kraŝnošcz a je Si-meonem: Mojej woczi stej twojeho Sħōžnika widžiloj. Stawaj a roškwėtluj šo!

Tu khwėdu šwojoh' šłowa chzyl we mni saħwėczicz,
So sħłōdna wucžba nowa mje njem'že saħlepicz.
Mi pomhaj, so cze snaju a s ludom wėrjazny
Sa krala w twojim raju cze wėcznje czešczicz šmėm.
Šamjeń.

Njemylcže šo, Bōh šo njeda sa šmėch mėcz!

W starej zyrkwi šwojateho Pėtra w Hamburku bešche pšched wjazny hacž sto lėtami row s napikmom, kajkež drje šo k druhemu rafej w žanym Božim domje njenamaťa w tajkich czaŝach, kotrež nusne njemėjachu, wšchitto šwėtne wotštronicz,

dokelž to bōjike tam najebacz wšcho druhe šwoju mōz tola mėješche a wukonješche. Na tutym rowje, w kotrymž nahladny mėšchczan wotpoczowasche, bešche woŝol s dokhimaj wušchomaj widžecz. Tōn cžinješche, sħtož šo tutemu sħėracžkej se šwojim sħtorpawym hłōžom najmjenje pšchihodžješche: Wōn na harŝje hraješche a na dwėmaj nohomaj stejo — kėrlušch spėwasche. Na jenym pažu, kiž bė wokoło njeho wobwitny, bešche sħtucžka cžitacz, kotraž by šerbški nėhdže takle klinčžala:

Tōn šwėt, tōn je šo žyle wobrocžil,
Tak šym ja woŝol šo spėwacz nawucžil;
Nahi šym ja na šwėt šo narodžil,
Esym wjele dobnł, ale wjazny sħubil.
O ty mōj Knježe a ty mōj Božo,
Budž ty w mojej poŝlednej nusny
Esmilny mi khudemu hřėšchnikej!

Kōždy, kiž na rowje tuto spodžiwne hrono cžitasche a tōn dżiwny wobras widžješche, wjedžješche, kajkemu cžlowštemu žiwjenju to wšchitto placžješche. Tajke wjedženje je šo we bėhu czaŝow sħubilo, runje kaž je šo pšchi wulkim wohenju w Hamburku zyrkej šwojateho Pėtra a spodžiwny row w nej saniczil. Ale wono šo próžny placž, so šo powjeicz wo tajkim žiwjenju sažo je sabncža sħudzi, na kotrež je snamjo woŝola na rowje ludži w šwojim czaŝu dopominaťo.

Jan Grebbin bešche jedyn s najboħašchich kupzow, kiž pšchi spoczatku nowšcheho czaŝa w Hamburku pšchewwachu. Wšchitto, sħtož wōn sapšchimny, šo jemu derje radži, tak šo šo wo cžlowjeku, kotremuž šo jena wėž njewšchėdnje derje radži, kaž s pšchisħłowom prajješche: „Tōn je pola Grebbina we wucžbje pobnł.“

Tak dolho hacž bešche jeho mandželška, miľa, dobra dušcha, žiwa, kotraž na šwojeho mandželškeho jara derje skutkowasche, bešche w domje tuteho pšchekupza wšchitto w dobrym rjedze. Jako pať bešche šo wona minyła, wudowuž šwōj pušty dom hušto wopušchczil a šo jednoreho žiwjenja wōstaji. Snowa šo woženicz njechasche, dżiwajo na šwojeju šynow, kotraž tamnu štronu morja nanowe pšchekupstwo sħstupowasħtaj; jenicžka dżowla bešche hižo prijedny maczerje wurjeka. Džen a bōle Grebbin šo šamotny sačuwasche a sa cžlowjekami a sa cžlowškim wobkħadom a towarštwom žadasche, kaž by šo domjazneje cžisħiny bojať. — A dokelž jemu to wulke boħaštowo dowoli, wōn hinašsche žiwjenje wješcz pocža; wōn wjele ludži k šebi prošchješche, wulke šwjedženje a hošcziny hotowasche, tak so jedyn šwjedžen druhi honješche.

Jan Grebbin, kiž bešche prijedny štrōšby a pocžisħny cžlowjek, šo do picža da a mėješche wjele hošczil, pšchetož wōn njebešche niz jeno najboħašchi, ale tež najmōžnišchi cžlowjek mėšta.

Ras w nožny nasymu, hđžež bėchu dlėje šwjecžili, wošebnišcho jėdli a tež wjele wjazny pili hacž hewat, Jan Grebbin poštaje a šo pšched šwojimi hošczemi khwalesche: „Wukowazy dom Grebbina a šynow sa wšchu wėcznošcz budž twarjenny; žana mōz na semi a w njebjju — haj, tež žana mōz w njebjebach — jemu sħtodžecz njemōže.“ Wšchitny jemu pšchihłōžowachu, kleskachu, se štolow sesťakachu, šwoje sħkľenžny sħėhachu, so bychu sħospodarjom saħlincnyli, jemu pšchipili a tak jeho šłowa wobkrucžili.

Jenož jedyn s hošczow mjelczješche, s pšchecžiwjenjom poštany a šo nadžijješche, so pšchi tej mjerwjenžny nihto njepntnje, hdnž wōn sħospodarjom hromadže njesaħlincnje a jemu njepšchipiye. — Tutōn jedyn bešche nėhdže pječzatšizycžilėtny pšchekupz, kiž bešche jako žyle khudny hōlcžez pola firmny „Greb-

bin a kynaj“ do wučžby štupil, i pilnošču a křmanošču ho šhrabał, tak jo měješe nětko kam kčžejaze pšchekupstwo. Tola to jeho přjedawšeho knjesa njesadžewasche, w nim hišcže pšchezo žwojeho přjedawšeho wučžobnika widžecz kaž tutón we nim žwojeho knjesa a mištra čžescžesche.

Radžija tuteho muža, jo hošpodar jeho njeptnje, hdnž k njemu njeptndže, žo njedopjelni. Pšchetož naras žo wot hornjeho kónza blida sawoła: „Heinricho, čžohodla ty te mni njeptnwžesche?“

„Tu žym, knježe“, sawołany rjeknje.

„Njechajš Ty jo mnu šaklincž?“

„Radny, knježe!“

„Čžehodla nježžny, kaž wšchitžny družny, hnydom te mni pšchichol?“

„Hny bny na to wotmolwicz dnyrbjał, byšcže Wny mi tajke žłowa ja ško wšak, Knježe. Tak Waž prošchu, špuscže mi to wotmolwjenje.“

Šoščžo počžachu na tutu rosmostwu kędžbliwi bnyč; woni žo wołoko njeju šestupachu, žo čžišcžachu, šchžuwachu: — tón žłepž — tón njeplech — tón škradnik. — Jan Grebbin jim pšchihłohowasche: „Šaj, wotmolwicz dnyrbi!“

(Škóncženje pšchichodnje.)

Zyrkej a štat.

Ša džen 30. januara je wubjert Němškeje Evangelškeje Zyrkwje žo i wožebitym žłowom na wožadny wobrocžik, pokazujo na wažnošč tutoho dnja. „Němška Evangelška Zyrkej šteji wožredž tutoho wobnowjenja luda“, tak tam reka. „Dokelž wona němškeho čžłowjeta je žwojim počelstwom pod křutnošč wěčžnoščže, pod hnadu a pod wumoženje pšches Křyštusa štaja, šbudžuje wona runje i tutym w nim naj-hłubšchu šamołwitošč a radošč, bnyč rnyš Němž, a wjaja jeho na to, bnyč žwěrnny a žlužicz najžwěrnnišho. Tak maja štawy zyrkwje jako štawy luda žnje wožebje šamołwjenje ja wušpěch tucžajneho wojowanja wo žohnowany pšchichod.“ A tohorunja je tam prajene: „Zyrkej modli žo k Bohu, jo by wón wjednika a lud hnadnje wjedk pšches wšchě nadběhi, nnyš a štrachoty a našchu wolu šbudžik, dopjelnjecz jeho kašnje, žnje žami wot žo jemu a bratram žlužicz w žwjatej rjanoišči.“ — A zyrkej je žo modliła a je do modleščich a džaknych Božich žlužbow wołala žnyš lud.

Evangelško-lutherške wožadny w Bruskej mějachu 1934 57 750 dušchow; to je wo 17 mjenje hačž lěto přjedy. A nim pšchistupi 336 i unirowaneje zyrkwje, 1 i reformirtškeje a 38 i katolškeje zyrkwje. Pšcheshčo je jich 464 do unirowaneje zyrkwje, 32 do reformirtškeje a 5do katolškeje zyrkwje. Wožadow je jich nětko 182, jena wjazny hačž lěto přjedy; předarščich měštnow pšchidobny žo 8; jich je nětko 188; na 210 měštnach, lěto přjedy na 207, žu bibliške hodžiny. Najžnylišche žu tute evangelško-lutherške wožadny w Pomořškej; maja tam 62 předarščich měštnow.

Še Šserbowo a i daloka.

Do Wjelecžina ščelemy dženyža wutrobne šbožopšchecža k wažnemu dnjej, kotryž je knjes farar Kencž a i nim jeho žnyš faršli dom žrjedy 29. januara žwjeczik. 25 lět je žo minylo, jo wón po žwojim njebočžiczkim nanu žwoje šajtojnštwo nastupi. Boh žohnuj jeho, jeho škutkwanje a jeho dom. — Wo žwjatocžnošču podamy hišcže rosprawy.

Do wožadow. Šserbžny duchowni mějachu žo šaberacž je wšchelakimi ja našche wožadny rosžudnyimi praščenjemi. Pšchi

tutej škladnošču wupraji knjes wšchilchi farar Šarjent tež šbožopšchecža žlubjenymaj i Wjelecžanškeho a Budeščanškeho farškeho doma a tohorunja knjejeje wikarej Šajerej k ordinažiji, kotryž dženyža w Minakalškim Božim domje doštanje. Tohorunja porēcžachmy tež wo 25lětnym jubileju, kotryž je nětko 29. januara knjes farar Kencž-Wjelecžanški žwjeczik a witachmy bratra jubilara, k. fararja Kencža-Bartškeho i radošču šažo wotkhorjeneho do naš. Šaberachmy žo pšchede wšchěm i našim njedželškim kopjenom „Pomhaj Boh“; počžlednje žłowo wo tym ma žo hišcže prajicz. Njech žo tutomu našchemu žerbštemu njedželniškej ani žadny žerbški dom ani žana žerbška wutroba nješawrěje; ně, njech žo jemu jich wjazny a wjazny domow a wutrobow wotewri. Našche kopjenko čže tola tak rad do kóždeho žerbškeho doma šajšupicz njedželu kaž njedželu a štrowicz pšchego: „Pomhaj Boh“. Na njo žo waži kóžny tydžen wjele próžy a džela pola wšchěch tych, kiž ja njo dželaja — a žaneho drugeho myta nimaja a tež njeptnaja, křiba toho, jo by i tutym dželom prawje wjele žerbškim žwojbam bylo žlužene. — Tohorunja porēcžachmy wo žwjedženjach, kotrež tak rad „šutki kšchescžijanškeje luboiščže“ w našich wožadach žwjecža; pšchede wšchěm mamy tola lětžka pšchihotowacz jubilejny žwjedžen ja našche Lipsčjanške mižijonštwu. Šdže tutón budže, žo hišcže rosžudži. Ale tež hewak čžemy žwěru na to kędžbowacz, špominajo na to, jo žu to što lět tutoho žohnowaneho džela lětžka, a čžemy dar-niwu a džaknu wutrobu a ruku měčž. Ša Gustav-Udolške towarštwu Lubijškeho wotryježa wuhotuja Bufežy lětžka žwjedžen. Močžemy šabnyč našpomnicž, jo je žo hižo pšchod něšchto čžajom piacžina ja předarščej knižny „Domjazny předar“ wo wjele šnijika, tak jo móže žebi nětko kóžny wobej ja žnadny pjenjes šupicz.

Š Drieždžan. Njedželu 19. januara šhromadži žo žerbške towarštwu „Čžornoboh“ k hłownej šhromadžinje w 46. towarštwowym lěče. Wulka licžba žobuštawow bě žo šeschla, mjes nimi našch jara čžescženy žobušakožer a čžestny žobušlaw towarštwu, knjes hudžbny direktor Wj. Krawž je žwojej knjenju mandželškej a wurjadny žobušlaw k. Gusta Wječ i Freiberga. Šdnž běchu žo pšchitomni šapižali a pšchelicžili, wobšamkny žo jenohłožnje, šhromadžinju wotewricž. Špěwachmy dvě šchtucžny „Kjana Lužiza“, a pšchedžnyda knjes Petr Rowar witašche čžestnych žobušlawow a wšchěch pšchitomnych pšchecželnje. Rěčžesche pohonyže a wabjaze žłowa, towarštwu a Šserbštwu hajicz, špěchowacz a k žwojemu žo ludštwu měčž. Špomni tež na tijoč drohich šemrětnych tutoho lěta: na přjedawšeho towarštwoweho hoščenzarja — bě 34 lět žobušlaw —, Gustu Šmija, Gustu Lešchawu, kiž bě žo w meji do Bufež pšchegnydlił a bě 22 lět žobušlaw a Gustu Langu, kiž bě 14 lět w našim towarštwje. A čžescži šemrětnych poštanymy a wěnowachu jim mjeiščinu čžiščinny. Šapižowar, k. Arnošcht Šakar, bě w druhich měštach, tu a tam šajtojnštwu doštal a tak jeho šajšupjerka Šawžyna lojšchi protokoll pšchecžita a poda rosprawy wo hibanju a škutkowanju šaždženeho lěta. Móžachmy do towarštwu pšchijecz 5 nownych žobušlawow, dweju knješow, dvě knjenje a jenu knježnu, Šilžbjetu Šsynantekž i Njechornja. Poškadni k. Pelž rosprawješche wo poškadni. Licžerjo běchu ju w najlěpšim rjedže namakali. Knihowniza Emma Natušchowa wabi, huščišcho knihi i knihownje počžowacz a čžitacz. W pšchedžnydštwje žo něšchto mało pšcheměni. Přěni pšchedžnyda woštanje knjes Petr Rowar. Šako drugi pšchedžnyda štupi na měšto k. Šurja Šallanta młodny k. Šryžo Šajdan, kiž je křmany rěčžnik; wobknježi dobru žerbšchčinu. Šapižowar je dobru pižar knjes

Jurij Gallant, jaštupjerka woſtanje knjeni Lawzyna. Po-
kladnik Ł. Pelz jaſtojniſtwo ſkoži, dokeľ je we wſchelakich dru-
hich hamtach napinany; na jeho meſto ſtupi dobrý ſprawy
Eserb, Ł. Herman Maczi ſ Delnjeje Hórki; jeho jaštupuje
Ł. Wałtař. Khorhojniť woſtanje nětko hižo 21. lěto Jan
Knješka ſ Luha. Pſchedſynda dźakuje ſo wſchēm wutrobne ja
pſchijecze jaſtojniſtwow. Eſlawjachmy tež Ł. Arnoſhta Vibiſha,
rodzeneho w Esemichowje pola Hodžija, Ł 85. narodninam;
wón hiſhcze ſhromadžijny wopytuje a rad Eserbiſke Nowiny
čzita. Jako 80lětny wón pſchi ſałoženju towařstwa „Jaroměr
Smijch“ w Hodžiju naſchu jara czeſtku khorhoj njebeſche, to je
wulka hnada Boža; nětko je wón trochu na noſny woſkabanſ.
Pſchedſynda napominaſche, ſerbſke Bože ſlužby tu w Kſchiznej
zyrkwi wopytowacz a ſnatny Eserbow ſobu wabicž; tute ſu
hižo 77 lět doľho ſchtyri krocž ſa lěto, tak njech to dale woſta-
nje Bohu czeſczi a Eserbam Ł wužitku. Sa ſkaľanje a cžitanje
„Eserbiſkich Nowin“ a cžazopiža „Bomhaj Bóh“ pſchedſynda
wabjeſche a poſlednje „Pſchedženaki“ ſo poſticžachu, kiž tež
ſkónčnje wſchē ſwojeho knjeſa namaľachu. Skónčnje ſo tež
hiſhcze dwaj mlodaj knjeſaj do towařstwa pſchijeſhtaj, Max
Schlachta a Džeľdnik ſ Manjowa pola Delnjeho Wujeſda.
Se ſerbſkimi ſpewami ſkónčzi ſo bliſko poľnozny naſcha hłowna
ſhromadžina. L.

Ł Hrodžišcžja. Narodziło je ſo 39 (24) dźeczi, mies ni-
mi 8 njemandželſkich, mjenujzy 17 (9) hólzow a 22 (15) hól-
zow. Hrodžišcžjo mejeſche 9, Katojdy a Worzyn 6, Wichowny,
Kortnizy, Njehorń a Skanezy 3 narodny, Běľa Hora a Drož-
džij 2 narodaj a Brěſezy 1 narod. 1 dźecžo je w běhu lěta
ſažo wumřel. Kſchczeniſtu doſtachu 36 dźeczi. Pſchpowědanych
bu 21 (31), jwěrowanych 16 (22) porow. Wumřelo je 22
(20) woſadnych, poſhowanych bu 23 (24). Mjes 23 poſhowa-
nymi běchu 3 dźeczi. Jena woſoba njebe hiſhcze 20 lět ſtara;
w ſtarobje wot 30—40 lět ſtejeſche 1 woſoba, w ſtarobje wot
40—50 lět ſtejachu 3, w ſtarobje wot 70—80 lět a 80—90 lět
6 woſobow. Mjes mužſkimi bě 1 nježenjenn, 3 ženjeni mužojo
a 3 wudowzy, mies žónſkimi 1 nježenjena, 5 ženjenych žonow
a 7 wudowow. Najwſchſcha ſtaroba bě 85 lět a 27 dnjow.
K Božemu blidu bě 1793 (1901), a to 759 (788) mužow a
1034 (1113) žonow. Na ſerbſkich ſpowědžach wobdželi ſo
1182 (1330) a na němſkich 611 (571) woſadnych. Mjes nimi
je 74 doma woprawjenych Eserbow a 10 Němzow. Kſchczeniſki
ſlub wobnowi 49 (37) dźeczi. Na ſerbſkej koſfirmaciji wob-
dželi ſo 12 a na němſkej 37 dźeczi. Sberki wanjebechu 821 hr.
(750,90 hr.). W tutym wunoſchku tčzi domjaza ſberka ja ſnuts-
lowne mižijoniſtwo we wyſokofcži 166 hr., ale niž domjaza
ſberka ja Guſtan-Adolſſke towařstwo we wyſokofcži 130 hr.
Dale je ſo nadawało ſa wěrowanſke biblije 35 hr., ſa woſad-
nu zyrkej 70 hr. a ſa ſwonkowne mižijoniſtwo 450 hr. Bóh
lubny Knjes chyzł woſadu tež w nowym lěcže žohnowacz a jej
wſchē dobre pocžinki ſdžeržecz.

Ł Kluliſha. (Zyrkwiniſke powěſcže.) W lěcže 1935 je ſo
w naſchej woſadže narodziło 34 dźeczi (w lěcže 1934: 49;
licžby w ſpinkomaj w daľſchej tutej roſprawje pocžahuja ſo
na lěto 1934), mies nimi beſche 6 njemandželſkich a 2 morweje
narodzeneje dźeľczi. Koſfirměrowało je ſo 57 dźeczi (65). Wě-
rowanjow beſche tu 23 (26), Ł tomu je ſo tudy hiſhcze pſchi-
powědało 11 druhich ſlubjenych porow. Semrělo je 30 wo-
ſadnych (17), ſ nich beſche 6 dźeczi, 2 njewudatej žónſkeje, 1
nježenjeny muž, 9 mandželſkich mužow, 4 mandželſke žony,

3 wudowzy, 5 wudowow. Najſtarſcha ſemrěta woſoba dozpě
ſtarobu 86 lět 2 meſazow 1 dnja. Spowědnych beſche 1518
(1559), mies nimi 658 mužow, 860 žonow, abo 780 Eserbow,
738 Němzow. Njedy woſada w tym lěcže pſchiběra na tym,
kiž je jeje hłowa, na Khrſtuſku.

Ł Noſacziz. Se ſandženeho lěta je wo woſadnym žiwje-
nju ſdželicž: 14 dźeczi ſo narodzi (1934: 11), 5 hólzow a 9
holzow. Wukſchcženych bu 15 dźeczi, mies nimi w Budniſchinje
narodženy hólz (1934: 9). Kſchczeniſku ſlub wobnowi jich 8,
5 hólzow a 3 holzy (6). Pſchi tym mejachmy přeni ras tež
ſlotu koſfirmaciju. Wěrowanjow mejachmy kaž lěto přjedy
4. Semrělo je nam ſ woſadny 5 woſobow, jenu ſ nich poľho-
wachmy w Lubiju; mies nimi bě tež Ioni ſažo najſtarſcha wo-
ſoba woſadny, Marja Lukaſchcz, 91 lět ſtara. Bože
wotkaľanje ſu ſwjeczile 503 (486). S nich doſtachu jo doma
25. Němzow bě 268, Eserbow 233, mužſkich 217, žónſkich 286.
Wunoſchf koľektow bě 271,54 hr. wulki; ſa ſnutslowne mižij-
žoniſtwo nawda ſo darow a pienjes na 70 hr.; ſwonkownemu
mižijoniſtwu ſmy 175 hr. pſchepokaſali, mies tutymi bě je-
notliwy dar 50 hriwnow. Nimo toho mejachmy dary ſa te-
pienje, a ſ dobrowólnym dźekom je ſo wjele doľonjało, tak
pučž twariť, ſa kotryž jenotliwi kamjenje darichu a pſchijefe-
chu. Bóh žohnuj wſchu luboſcž a darniwoſcž po ſwojeje hnadže
a pomhaj, ſo by ſebi woſada wſchē tute dobre mozy ſchowala
a ſo ſ nimi we wěrje ſylnika. — Čžitarjow Mižijoniſkeho
Boſoľa bě 25; duſchow ma naſcha woſada po poſlednim licze-
nju 467.

Bibliſki pučžnik.

4. njedžela po Sjewi., 2. februara: Kupny budža na mnje
wocžatowacz a ſo na moje ramjo ſpuſchczecz. Jeſ. 51, 5. —
Ach ſwojoh' kraľeſtwa czeſcz roſchěrjeje nětko bórſy po wſchej
ſemi ſchěrofej. K. 216. — Luť. 8, 40—56. — Rom. 13, 1—10.

Póndžela, 3. febr.: Prawdoſcž toho praweho njewumóže
na tón džen, hdnž pſcheſtupi; ſkoſcž ſtemu njedyrbi ſchłodžecz
na tón džen, hdnž ſo wobroczi wot ſwojeje ſkoſcže. Hej. 33, 12.
— K. 395. — Luť. 9, 1—10. — Eph. 2, 11—18.

Wutoru, 4. febr.: To je mój ſchaz, ſo ja twoje pſchikaſnje
ſathowam. Pſ. 119, 56. — K. 246. — Luť. 9, 11—17. —
Eph. 2, 19—3, 7.

Srsjednu, 5. febr.: Tón lud, kiž pó cžmje khodži, widži
wulke ſwětlo; a na tnyh, kiž bydla w cžemnym kraju, ſwēczi
ſo jaſnje. Jeſ. 9, 2. — K. 64. — Luť. 9, 18—27. — Eph. 3,
8—13.

Schtwórtk, 6. febr.: Ja ſym tón Knjes twój Bóh. Ty
njedyrbiſch žanyh druhich bohow mēcž pſchi mni. 2. Mójj. 20,
23. — K. 196. — Luť. 9, 28—36. — Eph. 3, 14—26.

Pjatk, 7. febr.: Jako ſarao widžesche, ſo deſchcz a trupy
a hrimanje pſcheſta, pſchehrěſchi ſo dale a twjerdži ſwoju
wutrobu. 2. Mójj. 9, 34. — K. 382. — Luť. 9, 39—50. —
Eph. 4, 1—10.

Sschota, 8. febr.: Bože pučže ſu bjes poroka; Knjeſowe
rěcže ſu wucžiječene; wón je ſchit wſchittim, koſtiž ſo jemu
dowěrja. Pſ. 18, 31. — K. 321. — Luť. 9, 51—62. — Jer.
9, 23. 24.

Wiſtowanje. S. B. w B.: Džak ſa póſłanku a ſa wſcho
ſwěrne ſobudželo. Redaktor. — Sa Sept.: W. w B. — Sa
Ser.: K. w N.